

شهید رضا رنجبران

ولادت: ۱۳۴۰/۶/۱۴، استان همدان

پذیرش در رشته مهندسی الکترونیک پردیس فنی و مهندسی شهید عباسپور

شهادت: ۱۳۶۴/۴/۱۱، جزیره مجنون

آرامگاه: همدان، باغ بهشت

زندگی نامه

شهید رضا رنجبران در چهاردهم شهریور ۱۳۴۰ در شهر همدان به دنیا آمد. از اوان کودکی در محیط خانوادگی مقید به آداب و رسوم و فرایض اسلامی رشد یافت و پس از چندی به تشویق پدر به یکی از جلسات هفتگی قرائت و تجوید قرآن راه یافت. قواعد تجوید را که بعدها در مجالس مختلف برای دانشجویان و دوستان خویش تدریس می کرد، در همین دوران آموخت. عضویت در کتابخانه مدارس محل تحصیل و مطالعه کتاب نشان دهنده علاقه وافر او به فراگیری علم و دانش بود که تا زمان شهادت ایشان نیز ادامه داشت.

از جمله فعالیت های وی پیش از انقلاب پخش اعلامیه ضد رژیم ستم شاهی در دبیرستان، شرکت در تظاهرات و بنیان گذاری کتابخانه سید جمال به عنوان اولین کتابخانه مذهبی پس از انقلاب در مسجد میرزا داوود بود. پس از پیروزی انقلاب نیز با همراهی چند تن از دوستان اقدام به بنیان گذاری انجمن اسلامی محصلین در همدان نمود. در تابستان سال ۱۳۵۸ همراه با گروهی از هم-فکران و دوستان برای خدمت به محرومان سیستان و بلوچستان عازم آن دیار شد و پس از آن به منطقه بزمان در ضلع شمال شرقی هامون جازموریان اعزام شد و در هوای گرم و خشک و سوزان آن ناحیه با عشق و علاقه به توده های مردم به ویژه مستضعفین خدمت می کرد. او بارها برای برقراری امنیت برای مردم در کنار سایر همزمان با خوانین و اشرار مسلح آن ناحیه درگیر شد.

وی پس از دریافت دیپلم در تابستان سال ۱۳۵۹ هم‌زمان با انقلاب فرهنگی و بسته شدن دانشگاه‌ها عازم خدمت سربازی شد که به جز دوره آموزشی، تمام دوره سربازی را در جبهه و در مناطق عملیاتی به سر برد و حتی پس از خدمت سربازی نیز بارها رهسپار جبهه شد. او طی عملیات گشت و شناسایی و نیز حمله رمضان کیلومترها در زیر آتش شدید دشمن در داخل خاک عراق پیش-روی کرد و در بیش‌تر گشت‌های شبانه به عنوان بی‌سیم‌چی گروه عمل کرد. در آذر ماه ۱۳۶۱ پس از اتمام خدمت سربازی به زادگاهش بازگشت و با توجه به نیاز اداره امور تربیتی همدان موقتاً در واحد انتشارات آن‌جا به فعالیت پرداخت.

در سال ۱۳۶۳ پس از شرکت در کنکور در رشته مهندسی الکترونیک پردیس فنی و مهندسی شهید عباسپور پذیرفته شد و به دانشگاه رفت، اما همچنان ارتباط خود را با جبهه حفظ می‌کرد و به دنبال اعزام به خط مقدم از سوی ناحیه بسیج سپاه همدان در یازدهم تیر ۱۳۶۴ در جزیره مجنون بر اثر اصابت ترکش خمپاره به ناحیه ران و پاها و خونریزی شدید به شهادت رسید.

فرازی از وصیت‌نامه

سخنی با دانشجویان:

عزیزان! آن‌چه که باید همیشه مد نظر قرار گیرد، این است که در تمامی اوقات چه آن‌گاه که در رفاه کامل هستیم و چه زمانی که در سختی به سر می‌بریم، هدف را فراموش نکنیم که تمامی اعمال و کردارمان برای خدا باشد و به خصوص در این شرایط درس خواندن مان می‌بایست برای رضای خدا باشد و این امری بسیار مشکل‌آما ش‌دنی است و برای رسیدن به آن باید جهاد اکبر نمود.

تو ای دانشجوی عزیز! آن‌زمان که بر هوای نفس غلبه نمودی و مهندس و دکتر شدن، پست و مقام و پول و ثروت و ... برای تو هدف نگردید و همه را وسیله‌ای برای بیش‌تر خدمت کردن و انسان شدن و رسیدن به کمال مطلوب دانستی به تحصیل خویش با جدیت ادامه می‌دهی که جامعه محتاج انسان‌هایی چون توست. اگر خودت را این‌گونه نیافتی و هنوز این مسائل برای تو حل نشده، نیاز به تلاش بسیار و مبارزه‌ای خستگی‌ناپذیر با هوای نفس داری تا انسانی وارسته گردی؛ تا این که خدای ناکرده پایمال‌کننده خون شهدای عزیزمان نباشی. از شما عزیزان می‌خواهم که هیچ‌گاه خدا را فراموش نکنید.^۲

^۱ پایگاه اطلاع رسانی بنیاد شهید استان همدان

^۲ www.isaar.ir